

חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973 •

1. האמור בסעיף 20 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965: (להלן – החוק העיקרי), יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
- "(ב) כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שופט של בית משפט שלום או של בית משפט מחוזי לצוות על מעצרו של אדם, על פי בקשת שוטר הנתמכת בהצהרה בשבועה או בהן צדק של שוטר, כי יש יסוד סביר להניח שאותו אדם עבר עבירה וכי יש עילה למעצרו."
2. במקום סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:
21. ציווה שופט או בית המשפט על מעצר אדם, ייערך צו מעצר בכתב ובו יפורטו שמו טל העצור, תמצית האשמה המיוחסת לו או תמצית האישום שהוגש נגדו וההוראה על מעצרו; הצו ייחתם בידי שופט או רשם בית המשפט ובחותמת בית המשפט."
3. בסעיף 22 לחוק העיקרי, במקום "בית המשפט" יבוא "השופט או בית המשפט".
4. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום "לנאשם" יבוא "לעצור", במקום "בית המשפט" יבוא "השופט או בית המשפט", ובמקום "הנאשם" יבוא "העצור".
5. בסעיף 25 לחוק העיקרי, במקום "שהנאשם" יבוא "שהעצור".
6. בסעיף 26 לחוק העיקרי –
- (1) האמור בו יסומן "(א)" ובמקום "ניתן צו מעצר" יבוא "ניתן צו מעצר לפי סעיף 20(א)";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) מי שנעצר על פי צו שניתן לפי סעיף 20(ב) יובא לפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאחר מארבעים ושמונה שעות לאחר שנעצר, ויחולו עליו הוראות סעיפים 16 ו-17 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969:2."
7. לאחר סעיף 35 לחוק העיקרי יבוא:
- 35א. החליט בית המשפט על שחרור עצור בערובה הודיע היועץ המשפטי לממשלה או תובע כמשמעותו בסעיף 10(א)(1)(א), במעמד מתן החלטה, על רצונם לערור עליה לפי סימן זה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 48 שעות."
8. האמור בסעיף 70 לחוק העיקרי יסומן "(א)", המלים "אם נמסרה הודעה כזאת" – יימחקו, ואחריו יבוא:
- "(ב) הודעה של עד בענינים פורמליים שאינם מהותיים לכירור האשמה, אין חובה שתהא בכתב, אולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו – זמן סביר מראש – את שם העד, ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, מלבד אם ויתרו על כך:"

• נחקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק ודבריו הטבר פורסמו בה"ח 967, תשל"ג, עמ' 77.

1 ט"ח תשל"ג עמ' 109; תשל"א עמ' 122.

"שפיטת נאשם
שלא התייצב
בהמשך המשפט

119א. (א) נאשם בחטא או בעוון שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם היתה ההזמנה למועד המשך בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, או אם הומצאה לו בכתב, במסירה לידיו או לידי סניגורו, וצויין בה שבית המשפט יהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב; הוראת סעיף 209(ב) לא תחול על מסירה לענין סעיף זה.

(ב) בית המשפט לא ידון נאשם שלא בפניו אם הוכח להנחת דעתו, בהודעה מראש, כי נבצר מן הנאשם להתייצב מסיבות שאין לו שליטה עליהן.

(ג) הורשע נאשם שלא בפניו לפי סעיף זה, לא יגזור בית המשפט דינו אלא בפניו ולאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש כאמור בסעיף 174; בהזמנתו לדיון בגזר הדין יפורטו דבר הרשעתו שלא בפניו, מועדה ומועד הדיון בגזר הדין.

(ד) התנהל דיון שלא בפני הנאשם לפי סעיף זה, רשאי הנאשם, בהמשך הדיון – כל עוד לא תמו הטענות לענין העונש – לבקש מבית המשפט, אף בשעת הדיון ובעל פה, לבטל את הדיון, לרבות הכרעת הדיון, שהיה לא בפניו, ולחדש את הדיון.

(ה) משהתייצב הנאשם למשפטו, יסביר לו בית המשפט את זכותו לפי סעיף קטן (ד); התייצב לאחר הרשעתו, יקרא בית המשפט לנאשם את הכרעת הדיון לפני שיסביר לו את זכותו.

(ו) בית המשפט ייעתר לבקשת הנאשם אם נוכח שהיתה סיבה סבירה לאי התייצבותו.

(ז) רשאי בית המשפט לבטל את הדיון כאמור או את חלקו לבקשת הנאשם גם אם לא נוכח שהיתה סיבה סבירה לאי-התייצבותו, אם ראה שמן הצדק לעשות כן; עשה כן, רשאי הוא להטיל על הנאשם תשלום הוצאותיהם של העדים שהתייצבו לדיון שהיה לא בפניו.

12. בסעיף 131 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "אולם רשאי בית המשפט שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול."

"(ב) בית המשפט יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" – כטענה יחידה או בנוסף לאחרות – עליו לעשות כן מיד, ויסביר לו את הוצאות הימנעותו מעשות כן, כאמור בסעיף קטן (ג), הכל זולת אם ראה בית המשפט שאין מקום לטענה האמורה.

(ג) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי", או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות — בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות — כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית המשפט. (ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הנאשם לפי סעיף 137 לחזור בו מהודיה בנוכחותו במקום ביצוע העבירה, או לשנות מחובת הראיה שעל התביעה.

14. בסעיף 164 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "זיכה בית המשפט את הנאשם, יודיע דבר הזיכוי בתחילה". חיקון סעיף 164

15. במקום סעיף 165 לחוק העיקרי יבוא: החלטת סעיף 165

165. על אף האמור בסעיף 164, אם הודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם, רשאי הוא —

- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים יום מיום ההודעה;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים יום לאחר קריאת פסק הדין.

16. במקום סעיף 198 לחוק העיקרי יבוא: החלטת סעיף 198

198. בית המשפט יקרא את פסק הדין על נימוקיו בפומבי, יחתום עליו ויסמן תאריך קריאתו; זיכה בית המשפט את הנאשם או דחה ערעור על זיכוי, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא —

- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים יום מיום קריאתו;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים יום לאחר קריאת פסק הדין.

17. בסעיף 214 לחוק העיקרי — חיקון סעיף 214

(1) בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) כי בית המשפט רשאי לגזור דינו של הנאשם כאמור בפסקה (1) שלא בפניו, ובלבד שלא יטיל עליו שלא בפניו עונש מאסר, למעט מאסר בשל אי-תשלום קנס;

(2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "ורשאי בית המשפט — על פי בקשת תובע שהוגשה בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה."

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה